U. S. A.

Värdefull Svensk Bok FRITT.

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika Svenska Rådgivaren

"GODA RÅD"

Denna berömda, med flera illustrationer försedda läkarebok, som Dr. Leigh skrivit, lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för mannen säregna sjukdomar, deras följder och förebyggande, o. s. v. Boken handlar även om hur man kan återvinna hälsan, och borde läsas av varje man. Om ni lider av någon sjukdom, som härleder sig från oregelbundet levnadssätt försumma då icke att skriva efter boken. Ni kan bliva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglat omslag till alla, som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 179 W. Washington St,, B. 8, Chicago, Ill.

UNGA MÄN

som ha lust att känna sig själva, skulle skriva efter ett exemplar av N. Rosenberg Co:s berömda bok

"LIVETS HEMLIGHETER"

Boken handlar om livets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande, och huru man kan bota sig själv i hemmet o.s.v., och är i hög grad intressant. Sändes fritt i förseglat omslag till en var, som på ett postkort eller i brev sänder sin adress till den välkända läkarefirman

N. ROSENBERG Co., Room 906-52 W. Randolph S. Dept 3. Chicago, Ill.

Dr. T. W. Deackman, konsulterande läkare.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS - ANKARET

Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som äma gifta sig, eller som leva i olyckligt äktenskap. Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, så som svaghet, nervösitet, minnessvaghet o.s.v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c. i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c.)

M. A. Ericius Remedy Co.
185 Pearsall Ave.,
JERSEY CITY, N. J.

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

BÖCKER OM CANADA

Vennerström, I, Canada och Canadasvenskarna. Studier och reseintryck. Rikt illustrerad. Pris: 75 cents.
Nelson, H. Canada, nybyggarlandet. Rikt illustrerad och med tio planscher. Ytterst intressant. Pris: $2.25.
Böckerna expedieras mot insändandet av beloppen.
Katalog gratis på begäran.

ALBERT BONNIER PUBLISHING HOUSE
561 Third Avenue
New York City.

Ny immigrationsvärvning.

Under ovanstående rubrik ingick en artikel i Svenska Tribunen Nyheter av den 4 december 1929 och då artikeln i fråga innehåller för mig nedsättande beskyllningar samt påståenden, som sakna all grund, ser jag mig föranlåten att komma med ett bemötande avsett, att för allmänheten klargöra huru det i verkligheten förhåller sig med den påstådda "immigrantvärvningen". Detta mitt bemötande är dess mera påkallat, som även det bolag jag har den äran representera, nämligen "Cunard Line" indirekt blivit utsatt för oberättigade angrepp, på ett sätt, som är ägnat att förringa dess anseende i allmänhetens ögon. Med avseende på artikelns ifråga innehåll är det ej svårt att fastställa från vilket håll dess upprinnelse står att söka, men då det icke överensstämmer med mina principer att inför offentligheten framdraga mina antagonisters namn, önskar jag icke heller i detta sammanhang komma med några namnavslöjanden, utan nöjer mig med att endast konstatera att artikelförfattaren denna gång huggit grundligt i sten.

Artikelförfattaren gör gällande att "Cunard Line" genom att utsända herrar S. P. Brohy, William Brandt och undertecknad till de skandinaviska länderna haft för avsikt värva immigranter. Nu är emellertid sakförhållandet det motsatta. Ändamålet med de utsändas och således även med min mission var, att instruera "Cunard Line's" agenter i canadensiska förhållanden samt att göra den skandinaviska allmänheten bekant med verkliga förhållandet i Canada.

Den i artikeln utslungade beskyllningen om immigrantvärvning mot "Cunard Line" är således fullt omotiverad, synnerligen som nämnda bolag aldrig gjort sig skyldig till något ohumant eller oärligt gentemot immigranter eller andra av sina passagerare. "Cunard Line" har alltid följt höga principer och har den alltid ärligt strävat att vara alla resande till belåtenhet, icke med stora och granna fraser utan genom att bjuda dem det bästa möjliga såväl i avseende å komfort som betjäning. Att linjen lyckats i sina bemödanden visar det ständigt tilltagande passagerareantalet. Det har dessutom aldrig hänt, att någon av dess passagerare, varken immigrant eller andra haft anledning till missnöje eller att de skulle ha lovats förmåner eller givits löften, som icke infriats.

I artikeln nämnes även att underteckned vore svensk till börden, vilket endast bevisar, att författaren till artikeln ifråga varit högst illa underrättad i såväl ett som annat avseende. Född i Finland av svenska föräldrar är jag finne till själ och hjärta, oberoende av språk eller medborgarskap.

Man påbördar mig även följande påstående." Han säger att de kan bli svårt vad svenskarna beträffar ty förhållandena i Sverige erkänner han vara så gynsamma, att de knappast kunna förmå leda folk att lämna landet, men man måste ju bjuda till, då man därtill är avlönad." Ett dylikt yttrande har jag aldrig ens haft i tankarna, än mindre fällt utan hör detta infama uttalande hemma i artikelförfattarens även i övrigt sprudlande fantasi, som får yttermera belägg genom påståendet, att jag skulle ha är farm i provinsen Saskatchewan. I verkligheten har jag varken där eller annorstädes varit ägare av någon farm, men väl har jag som "farmhand" arbetat i nämnat provins i fem år, men det är ju någonting helt annat. Yttermera må framhållas, att varken "Cunard Line's" eller min tanke, som jag redan framhållit, varit att värva folk till Canada utan att på ett ärligt och rättvist sätt söka för eventuella utvandrare framhålla vilka förmåner de, genom att resa med "Cunard Line's" båtar, komma i åtnjutande av såväl under resan som vid ankomsten till Canada. Ingen, icke ens "Cunard Line's" värsta konkurrenter, kunna beskylla densamma för oärligt spel i ett eller annat avseende eller för någonting annat otillbörligt. Detsamma är förhållandet med mig. Ingen torde kunna tillvita mig att ha försökt övertala varken svensk eller finne att utvandra till Canada, ej heller har jag någonsin framställt förhållandena i Canada i annan dager än de i verkligheten äro. Den, som tror sig kunna med gott samvete beskylla mig för orätta uppgifter med avsikt att förmå till utvandring till Canada, må stiga fram.

I förbigående vill jag även framhålla, att jag har i min ägo en massa finska tidningar, som giva mig sitt erkännande samt uttrycklingen framhålla att min mission i Finland icke är att värva immigranter, utan att tillvarataga "Cunard Line's" intressen, genom att försöka få till stånd den bästa möjliga ordning, med avseende å immigranternas och andra passagerares bekvämlighet, vid överresan till och från Canada, samt för att göra resan så bekväm och billig som möjligt.

Följande de ideal jag uppsatt för mitt arbete, skall jag oförtrutet gå vidare, utan att fästa avseende på de angrepp, som fega stackare, vilka icke ens våga yppa sina namn, i ovilligt syfte sikta mot "Cunard Line" och mig.

Och till slut, när den ärade artikelförfattaren nästa gång drar i härnad mot "Cunard Line" eller mig, gör det med öppet visir, som det anstår en ärlig svensk.

Einar Lindblad.

Några upplysningar.

Med anledning av en artikel i S. C. T. av den 13 februari under rubriken "För bokmalar att beakta", undertecknad av O. L. Holmgren, ber jag härmed få lämna några upplysningar riktade till författaren av ovannämnda artikel.

Mr. Holmgren säger bl. a. För några år sedan upprättades härstädes en avdelning av "Svenska Nationalbiblioteket." Denna organisation synes emellertid nu vara död. —

så är emellertid icke förhållandet. Den har aldrig varit död! Och tänker icke heller bliva avlivad på mycket länge. Lokalbiblioteket "Tegner", som mr. Holmgren troligen åsyftar, lever i högönskvärd välmåga; har aldrig varit så livaktig som just nu, att döma av rapporten över boklån under sista året. Medlemssiffran uppgår till 28 för närvarande och har goda utsikter att ökas om t. ex. mr. Holmgren sökte medlemskap. I så fall bleve det 29.

Vad beträffar biblioteksrörelsen i sin helhet, har artikelförfattaren otvivelaktigt rätt, att den har slappats, sorgligt att erkänna. Nationalbibliotekets styrelse (överstyrelsen) existerar fortfarande och har gjort vad som varit möjligt för att hålla organisationen tillsamman. Den har emellertid nära nog måst uppge hoppet på grund av det ringa intresse som visats från lokalavdelningarna.

Angående vart de anförtrodda böckerna tagit vägen kan upplysas, att styrelsen kan framlägga fullständig redovisning härför. Till sist mr. Holmgren! Bliv medlem av biblioteket härstädes och tag reda på förhållandena, innan ni utbasunerar några insinuationer!

Winnipeg den 17 febr., 1930.

Chas. Bruzell.

Svenska Förbundet ännu en gång.

Stridens vågor gå alltjämt höga beträffande Svenska Förbundets mål och syften och meningarne synas vara delade angående det sätt på vilket förbundet borda arbeta.

På samma gång som det är uppmuntrande att se att svenskheten alltjämt är aktuell, verkar det dock beklämmande när man ser huru svårt det i allmänhet är att ena vårt folk. Då Svenska Förbundet bildades hade man i första hand tänkt sig en sammanslutning ur nationell synvinkel och man hade hoppats att svenskarnes nationalitetskänsla skulle vara så utpräglad att man med entusiasm skulle sluta sig till en rörelse vars innersta uppgift var att slå ett värn omkring oss själva. Man trodde likaledes att nationalitetskänslan skulle vara så djupt rotad, att den skulle kunna förkväva smärre ytliga skiljaktigheter. Att så icke är fallet veta vi nu.

Det blev allt tydligare att Svenska Förbundet för att lyckas i sin vällovliga avsikt måste kunna uppvisa ett mera konkret mål. Många planer lades och lika många förkastades till dess man slutligen lyckades framlägga en plan som åtminstone ute på landsbygden senast verkade elektrifierande. Detta var herr J. W. Lundeens i Wadena förslag om ett eventuellt upprättande av ett svenskt ålderdomshem. Efter att hava noga övervägt alla skäl för och emot planen beslöt Svenska Förbundet att taga sig an denna fråga, kanske mest av den omständigheten, att den mötte en sådan entusiasm bland förbundets på landsorten och även delvis i städerna bosatta medlemmar.

För ett par veckor sedan lästes i Svenska Canada Tidningen en artikel signerad av Carl E. Rydberg i vilken han går till rätta med en del av Svenska Förbundets programpunkter. Utan att vilja ingå på en offentlig diskussion rörande förbundets mål, vilket jag anser olämpligt då frågor av denna art höra hemma inom föreningens hank och stör-, hur skulle det se ut om vi i pressen skulle igångsätta en diskussion angående Vasaordens eller Godtemplarordens existensberättigande etc.. — vill jag dock taga fasta på herr Rydbergs uttalande rörande ålderdomshemmet.

Herr Rydberg framhåller i sin artikel vilka möjligheter ålderstigna svenskar ha att erhålla pension från staden o.s.v. Utgående från att den sociala lagstiftningen I EN FRAMTID kommer att nå en storartad utveckling anser artikelförfattaren att ett ålderdomshem skapat av svenskar och för svenskar är överflödigt. Vi hoppas innerligt att Rydbergs hypotes kommer att realiseras och att ålderstigna svenskars materiella välfärd kommer att tillgodoses av staten, men intill dess det icke vara ur vägen att vi inom våra egna led göra vad vi kunna, för att hjälpa och stödja varandra.

Som jag tidigare nämnde befanns det att frågan om upprättadet av ett ålderdomshem var den som vann den största anklangen bland landsmännen, ehuruväl samtidigt gjordes förslag om ett eventuellt upprättande av en svensk högskola. Denna sista tanke tilltalade även många av medlemmarne, men ansågs svårare att realisera av flera skäl. Vad herr Rydberg anför om pensionslagstiftningen kan i ännu högre grad tillämpas på Canadas undervisningsväsen, som står på ett alldeles särskilt högt plan. Att inrätta en högskola, som samtidigt kan mäta sig med redan befintliga högskolor och på samma gång tillgodose i särskild grad svenska intressen tarvar penningar och åter penningar. Om denna lilla bagatellsak kan ordnas och om tillräckligt belopp kan uppbringas utan att riskera att göra fiasko av företaget, skall jag och flere med mig med största nöje underskriva herr Rydbergs uttalande, som man under andra förhållanden måste, tyvärr, anse outförbart. Vi måste under alla omständigheter vädja till vårt folk när det gäller anskaffandet av medel, och dessvärre torde stämningen bland de fleste vara i favör av ålderdomshemmet.

En annan omständighet är också att det är till de äldre svenskarne vi måste vända oss för att erhålla medel och då måste man ju även respektera deras synpunkter. Helt säkert finnes det dock många som med glädje skulle se en svensk lärdomsanstalt, och om en utförbar plan kan framläggas är jag förvissad om att den skall accepteras. Under tiden borde det väl vara en given sak, att man arbetar för det mål som redan är uppsatt och som visat sig acceptabelt.

Redan ha förslag inkommit till styrelsen för fonden, vari man erbjuder sig att ställa land till förfogande och likaledes ha förfrågningar inkommit från enframstående äldre landsmän, som med glädje skulle önska en fristad på ett svenskt ålderdomshem. Bevisar icke detta att det finnes intresse för saken? Många av våra äldriga landsmän och landsmaninnor, kanhända de fleste, äro i en sådan ekonomisk ställning att de själva kunna betala för sitt uppehälle och nästan alla erhålla sin statspension. Det är icke alltid saknaden av livets nödtorft som är svårast, utan kanhända i högre grad saknaden av ett långtan efter att få tala och höra det språk de älska, att få umgås med folk av deras egen stam. De statliga ålderdomshemmen med sina från alla världens hörn härstammande "hjon" utgöra ingen attraktion, och hellre tror jag att den svenske åldringen lider i tystnet i sitt torftiga hem, än han söker sin tillflykt till en sådan plats. Tanken är att göra det svenska ålderdomshemmet till ett hem i ordets egentliga bemärkelse där de gamla icke skulle behöva känna sig som "fattighjon" eller bliva utsatta för den moraliska depression som ligger i blotta medvetandet om att vara ett sådant "hjon."

Om ålderdomshemmet förlägges ute på landsbygden kan det ju lämpligen förenas med ett litet jordbruk där de gamla kunde efter förmåga deltaga i arbetet, varigenom de på sätt och vis själva arbeta för sitt uppehälle. Sysslolösheten är kanhända ålderdomens svåraste problem och med lämplig motion skulle ju tiden icke bliva så lång för de gamle, som äro istånd att deltaga i lättare arbeten.

Det är emellertid ännu många törnbeströdda vägar att vandra innan denna vackra plan kan bliva realiserad, men arbetet underlättas betydligt för dem som hava denna ansvarsfulla uppgift på sina skuldror om vi alla stå dem bi. Att just nu splittra intresset på andra, låt vara lika betydelsefulla uppgifter, vore oklokt, och skulle månhända leda till ett dubbelt fiasko. Under tiden kan man månhända finna en plan som möjliggör uppförande av en svensk högskola, men låt oss i vårt eget och svenskhetens intresse först fullborda de uppgifter vi redan föresatt oss. "Less talkie and more movie", om vi få be.

Arthur A. Anderson
tf. litteratursekreterare i S.F.

Dr. Thomas Eclectric Olja
är människor
SEDAN
60 ÅR DET
POPULÄRA
MEDLET
FÖR HOSTA,
FÖRKYLNING.
VRICKNING.
SÅR.
SKAVSÅR.
LAM RYGG.
ETC.
Få den äkta.
PRIS
ÖVERALLT
35c.

Hade reumatism i ryggen och var oförmögen till arbete.

Saskatchewan Man Använde Dodd's Kidney Pills.

Mr. H. A. Peters är förtjust över det uppnådda resultatet.

Lecfnard, Sask. den 22 febr.

Dodd's iKdney Pills enastående värde såsom botemedel vid njursjukdomar framgår tydligt av nedanstående meddelande från mr. H. A. Peters. Han skriver: — "Jag hade svår reumatism i ryggen och kunde inte utföra mitt arbete. En vän sade åt mig att försöka med Dodd's Kidney Pills. Jag gjorde det, och efter en kort tid kunde jag åter upptaga mitt arbete. Jag har sedan dess alltid en ask tillhands."

Ryggvärk, svåra lidanden, svindel, huvudvärk och allmän depression äro de första tecknen på njurlidande, som emellertid alltför ofta missförstås. De svaga njurarna bli värre genom att man ej ger dem behandling eller uraktlåter att göra något för dem. Det ögonblick ni misstänker att edra njurar äro sjuka bör ni omedelbart börja använda Dodd's Kidney Pills för att stärka dem.

Dodd's Kidney Pills ha byggt upp sitt anseende såsom ett utmärkt läkemedel mot njursjukdomar just genom den hot, de förmått skänka. Begär alltid att få Dodd's Kidney Pills, det läkemedel, eder granne använder.

"Tolerans."

Till min förvåning har jag läst en artikel författad av N. E Johnson, behandlande vad den lutherska kyrkan uträttat här i Canada. Johnson finner, att den lutherska kyrkan inte gör något för "den sanna kärleken till nästan".

Jag önskar icke gå till anfall mot varken den ena eller andra kyrkan, ty jag anser, att såväl den ena som den andra uträttat och alltjämt uträttar storverk.

Alla samfund ha sina fel och brister liksom vi människor. Det finns väl ingen som vill påstå, att han eller hon är felfri och fullkomlig. När vi skåda ut över religiösa frågor i allmänhet, borde vi ej nedsätta någon kyrka, dess samfund eller organisation.

Vad beträffar den lutherska kyrkan så är den större och har flera medlemmar än den hade för ett femtiotal år sedan. Det borde väl vara ett bevis, så gott som något, skulle jag tro, att den uträttat något.

Kyrkans mål är att leda människorna på den rätta vägen hem till Fadershemmet i himlen. Det sker genom Guds ord och dess förkunnande. Sedan beror det på personen själv om han vill följa det. Det är hans sak att tillse att hans religiösa liv utvecklas.

När Gustav II Adolf offrade sitt liv på Lytzens slagsfält och beseglade sin tro på den Lutherska läran med sitt blod, var han viss på, att detta var ett kyrkosamfund och en lära att räkna med väl värd att offra sitt liv för. Därför offrade han det också för sina trosförvanter och förtryckta bröder.

Hans minne bevaras i tacksamhet av det folk, vars räddare han blev mot det katolska förtrycket på den tiden.

Vi lämna den katolska läran i fred. Vi ha ingen rätt att smutskasta den religion vi känner så litet om. Just på grund av denna sista omständighet ha vi icke rätt att fördöma den.

Säkert är att den Lutherska kyrkan gjort mycket gott för immigranter som kommit till Canada för att finna sin utkomst här. "En sann kär'ek".

Vi ha i svdvästra Saskatchewan i vårt samhälle en luthersk församling. Den har lyckats uppföra en liten vacker kyrka med utmärkt vackert läge i samhället och med en god pastor som föreståndare. Han offrar tid och medel för att göra det bästa för sina landsmän svenskarna och även för andra nationaliteters representanter, som bekänna sig till den religion, för vilken han offrar sin tid och verksamhet. Men jag har icke hört någon klaga mot honom eller kyrkan. Han meddelar undervisning i engelska språket fritt till dem som ej förmå undervisning. "En sann kärek" av den Lutherska kyrkan."

Det sårar mig att ofta få höra klagomål utan anledning, emot Sverige och svenskarna samt vårt nya land, där vi nu bygga och bo. Man borde icke göra det. Man har ingen rätt att nedsätta sitt fädernesland dess religion evad den nu är Lutherisk eller frireligiös.

Det är ofta så att vi äro så benägna för kritik och se gärna grandet i vår broders öga men icke bjälken i vårt eget.

Om vi hade litet mindre förbringar på våra medmänniskor "vi vakna svenskar" och ställde större krav på oss själva så skulle säkerligen livet och även kyrkan te sig på ett bättre sätt.

E. B. Rostedt.

'Im Westen nichts Neues.'

Jag har just genomläst tyskan Erich Maria Remarque's mycket omdebatterade bok som har väckt "sådan sensation" och vunnit en spridning som är fenomenal — över en million exemplar skall redan ha utkommit. Det är en mening soldats upplevelser i Flanderns skyttegravar som författaren beskriver på ett sätt som är så realistiskt och så verklighetstroget att man har svårt för att undanhålla en rysning då man genomläser densamma och man fylles ovillkorligen av avsky och nat till allt vad krig heter. Jag vet inte har andra läsare av boken känner det men hos mig var det i synnerhet förf. beskrivelse av de stackars djurens, hästarnas oerhörda lidanden som rörde mig mest. Men mellan de rysliga detaljerna sticker förf. in så många humoristiska, någon vill säga vulgära, poänger att man har svårt vid genomläsandet att hålla ögonen torra, de vilja tåras både av skratt och gråt.

Boken blev förbjuden i flera länder, myndigheterna fruktade månhända att den ville verka demoraliserande och upprörande med hänsyn till militärväsendet. Men detta till trots så har författaren varit nämnd som en möjlig prövrare av ett av Nobelpriserna, antingen litteratur- eller fredspriset.

Det är en bok som förtjänar att bliva läst ty den är, har någon sagt, århundradets bok.' På engelska har den givits titeln. "All Quiet On The Western Front."

Charley Erickson.

Ett marknadsminne.

Det hände en dag, att storbonden Krist Linus reste till marknaden Molfurt, där han träffade nämndemannen Truls Olson från Fallet, Grönköpings län. Krist mäler och Truls voro goda vänner och när de rakades blev det alltid en god pratstund. Mot aftonen sade Truls till Krist: 'Ska vi göra sällskap hem?" Krist samtyckte och så begåvo de sig iväg. När de kommit ett stycke uppstod det en väldig snöstorm, så att Krist måste stanna kvar över natten hos Truls. Där var det liv och lust. Vi midnatt måste Truls opp i bara nattskjortan för att dra på felan en stund, ty Krist visste att Truls var en riktigt god fiolspelare. Han drog den ena polskan efter den andra.

Men förfriskningarna blevo inte riktigt vad Truls hade tänkt sig. På morgonkulan satte Truls fram kallgröt och sirapsvatten. Det var hans föda och den hade nog gått an, om inte Krist bara hade fatt sitta och titta på medan Truls åt av hjärtans lust. Denna egendomliga marknadsrest hade Krist i minnet så länge han levde. Det var något underligt med Truls. Han älskade musik även om jazzmusik var hans fasa i lika hög grad som silkesstrumpor. Han hade allt varit litet konstig ända sedan han friade till pigan uppe på berget. Hon var nog inte den rätta och såg inte så blitt på Truls för när han kom med sin viktiga fråga, så gav hon honom en puff i bröstet så Truls trillade med på golvet. Allt sedan den dagen var Truls icke mer sig lik.

Han dog barnlös och testamenterade sin stora förmögenhet till hushållningssällskapet i Grönköpings län, efter vad historien förmäler.

Grönköpingsbo.

En värdefull bok.

Eaton's nya vårkatalog är nu publicerad i denna bok. Den ger oss avbildade världsmarknadens alla varor — varor, av bästa märkt kvalitet och till priser, som skola komma tusentals personer i västra Canada till godo. Eaton's nya vårkatalog ger eder möjlighet att bli delaktig av alla dessa erbjudande och ni kan känna eder övertygad om god valuta för edra pengar, om ni köper genom Eaton's postorder.

Kanske att ni är en av de få, som ännu icke mottagit ett exemplar av denna bok. Om så är fallet, behöver ni endast sända in ett brevkort för att få eder katalogen tillsänd.

Skriv efter den idag. — Fri på begäran.

Meddelande från spårvagnsbolaget.

Vet ni att:

Vadhelst ni gör för att förhindra onödiga uppehåll i spåvagnstrafiken gör ni för eder själv och eder nästa.

Ni hjälper eder själv och andra att fortare komma fram.

WINNIPEG ELECTRIC COMPANY

"Eder garanti för en god betjäning"

Tre butiker: Nya utställningslokalen, Power Bldg., Portage & Vaughan; 1841 Portage Ave., St. James; Marion & Tache, St. Boniface.